

ΥΜΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ

τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλης τῆς Γραικίας
πρὸς ξαναπόκτησιν τῆς αὐτῶν Ἑλευθερίας

“Ὅλα τὰ ἔθνη πολεμοῦν
καὶ στοὺς Τυράννους τοὺς ὁρμοῦν,
ἐκδίκησιν γυρεύουν
καὶ τοὺς ἐξολοθρεύουν·
καὶ τρέχουν γιὰ τὴν δόξαν
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Κι ἐκεῖνα ποὺ ἀποκοτοῦν,
ὅ,τι κι ἂν θέλουν ἀποκοτοῦν·
διέτε τὴν Ἰταλίαν,
πῶς πῆρ' ἑλευθερίαν
καὶ τρέχει γιὰ τὴν δόξαν,
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Ἔτσι κι ἐμεῖς, ὦ ἀδελφοί,
νὰ σηκωθοῦμεν μὲ ὁρμή,
ἐκδίκησιν ζητοῦντες,
Τυράννους ἀπολοῦντες,
γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν
μὲ χαρά, μπρὲ παιδιά!

“Ὡς πότ’ ἡμεῖς ὑπομονή,
καὶ νὰ μὴ βγάνωμεν φωνή;
Σὰ νὰ ’μαστε δεμένοι,
ζοῦμεν τυραννισμένοι,
καὶ καταφρονημένοι,
στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

“Ὅλα τὰ ἔθνη τὸ θωροῦν,
καὶ πάλ’ εὐθύς τὸ ἀποροῦν,
πῶς τέτοια παλληκάρια,
πού ’ναι σὰν τὰ λιοντάρια,
νὰ ζοῦν στὴν τυραννίαν·
στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Λοιπόν, τινάξετε γιὰ μιά,
τὴν τυραννίαν καὶ σκλαβιά!
Παράδειγμα μᾶς εἶναι,
τῶν προπατόρων μνῆμαι,
καθὼς ἐκεῖνοι ζοῦσαν·
Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

“Ἄν περπατῇς μέσ’ στὰ βουνά,
κι ἔχῃς συντρόφους τὰ κλαδιά,
κανεῖς δὲν σὲ στιμάρει,
πὼς νὰ ’σαι παλληκάρι.
’Αλλ’ ἔβγα καὶ πολέμει,
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Τώρα καιρὸς εἶναι καλός,
γιὰ νὰ φανῇ ὁ δυνατός,
Τυράννους νὰ σκοτώσῃ
καὶ χριστιανοὺς νὰ σώσῃ.
Λοιπόν, ἄς κινηθῶμεν
μὲ χαρὰ στὴν Τουρκιά!

Ὡς πότε, ἄνδρες ξακουστοί,
 νὰ εἴστε πάντα σφαλιστοί;
 Σ' ἐρήμους καὶ στὰ δάση,
 κανεῖς δὲν σᾶς τρομάσσει·
 ἐβγῆτε καὶ χυθῆτε
 στὴν Τουρκιά, μπρὲ παιδιά!

Τώρα καιρὸς γιὰ νὰ φανῇ
 ὁ κάθε εἷς ὅπου φρονεῖ
 πὼς εἶναι παλληκάρι·
 τοὺς Τούρκους ἄς τρακάρη,
 ἄς σφάξῃ τοὺς τυράννους!
 μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Τὰ παλληκάρια τὰ καλὰ
 ποτὲ δὲν στέκουν σφαλιστά.
 Ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνδρείαν
 τινάζουν Τυραννίαν
 καὶ ζοῦν μ' Ἐλευθερίαν
 στὸ δουνιά, μπρὲ παιδιά!

Ἴδου καιρὸς νὰ δοξασθῇς,
 ψυχὴν καὶ σῶμα νὰ σωθῇς,
 τ' ἀδέλφια σου νὰ γλύσῃς,
 Τυράννους νὰ τζακίσῃς.
 Κι ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν
 στὸ δουνιά, μπρὲ παιδιά!

Ὅποιος λοιπὸν εἶναι καλός,
 κι ὀρθόδοξος χριστιανός,
 μὲ τ' ἄρματα στὸ χέρι,
 ἄς δράμῃ σὰν ξεφτέρι,
 τὸ Γένος του νὰ σώσῃ
 μὲ χαρὰ, μπρὲ παιδιά!

Σταυρός, ἡ πίστις καὶ καρδιά,
 δουφένια καὶ καλὰ σπαθιά,
 γκρεμίζουν Τυραννίαν,
 τιμοῦν Ἐλευθερίαν,
 ὅπ' ἔδωκ' ὁ Πλάστης
 στὸ δουνιά, μπρὲ παιδιά!

Αὐτοὺς ποὺ βλέπετ' ἀντικρὺ,
 εἶναι Κονιάρηδες χοντροί.
 Κι ἐσεῖς, μπρὲ παλληκάρια,
 εἰστε σὰν τὰ λιοντάρια.
 Κτυπᾶτε τοὺς Τυράννους,
 μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Ντουντούμικα πλατιά φοροῦν,
 χωρὶς πιλάφι δὲν μποροῦν,
 μιὰ ὥρα δὲν προσμένουν,
 χωρὶς καφὲ πεθαίνουν.
 Λοιπόν, τί τοὺς φοβεῖσθε;
 Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Ἡ προκοπὴ τοὺς εἶν' αὐτὴ,
 καθὼς ξυπνήσουν τὸ ταχύ,
 «ἀνάσσουνου» καὶ «ντέρα»,
 ὦ, τὴν κακὴ τοὺς μέρα!
 Ὡς πότε τοὺς βαστᾶτε;
 Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Ἀρβανιτιὰ καὶ ἡ Τουρκιὰ
 χάνει καὶ νοῦν καὶ μυελά·
 ὅταν θὰ σηκωθῇτε
 κι ἀπάνω τοὺς χυθῇτε,
 τρέμουν κι ἀνατριχιάζουν.
 Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Καπιταναῖοι ἄδελφοί,
 ἥρωες, ἄνδρες θαυμαστοί,
 καιρὸς εἶν', πολεμεῖτε,
 Τυράννους μὴν ἀφῆτε·
 τ' ἀδέλφια μας νὰ γλύσουν.
 Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Νὰ λάμψη πάλιν Λευθεριά,
 ὡς ἦτον τότε μιὰ φορά·
 κι ἐσᾶς χρυσὰς κολόνας
 σᾶς κάμουν εἰς αἰῶνας,
 νὰ εἰστε διὰ μνήμην.
 Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Ὅσ' ἄστρα ἔχει ὁ οὐρανὸς
 κι ὅσες φωτιᾶς ὁ κεραυνός,
 τόσες φορές ὁμοίως
 ὁ Μπότζαρης ἀνδρείως
 ἐνίκησε μὲ δόξαν
 τὴν Τουρκιά, μπρὲ παιδιά!

Μπουκουβαλαῖοι ξακουστοί,
 ὅπου 'ναι σὰν τὸν Ἡρακλῆ,
 Τυράννους Ὀθωμάνους
 τοὺς ἔχουν σὰ γαιδάρους·
 σὰν τίγρεις γιουρουδίζουν
 στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά.

Ὁ Δράκος εἶναι τρομερὸς
 κι ὁ Καραϊσκος τολμηρός.
 Ὅρμου'ν εἰς τὴν Τουρκίαν
 χωρὶς καμιὰ δειλίαν,
 σκοτώνουν τοὺς Τυράννους,
 μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Χριστάκης τώρα εἶν' καλὸς
καὶ ὁ Μπλαχάβας δυνατός.
Ἄν βγάλουν τὰ σπαθιά τους,
ἀλλ' ἔπο τὴν Τουρκιά τους,
ζητοῦντες Λευθερίαν
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Ὁ Λάζος καὶ ὁ Κομπολῆς,
Μπασδέκης καὶ ὁ Κωνσταντής,
Ταπάκης καὶ Γκιθώνας,
νά ζοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας,
εἶν' ἄνδρες ξακουσμένοι
στὸ δουνιά, μπρὲ παιδιά!

Σταθάς, Στερνάρης κι ὁ Παππούς,
κι ὁ Κοντογιάννης ποὺ ἀκοῦς,
ὡς ταῦροι αὐτοὶ μουγκρίζουν,
Τυράννους φοβερίζουν,
πατοῦν τὴν Τυραννίαν
μὲ χαρά, μπρὲ παιδιά!

Ὁ Βαρνακιώτης εἶν' φρικτὸς
καὶ ὁ Μιχάλης φοβερός,
Τζιανάκας καὶ Νικόλας,
νά ἔχουν χρυσοὺς αἰῶνας,
ποτέ τους δὲν φοβοῦνται
τὴν Τουρκιά, μπρὲ παιδιά!

Τζαχίλας, Ψείρας, κι ὁ Κοντός,
Δημόκας καὶ ὁ Κατζαρός,
ὁ Μάνδαλος καὶ Φώτης,
Τυράννων εἶν' διώκτης.
Αὐτοὶ πάντα νικοῦνε
μὲ χαρὰ τὴν Τουρκιά!

Νικολακαῖοι τρομεροὶ
καὶ ὁ Καγκιούζης πολεμεῖ·
Διέτε τὸν Ζαχαρία
πῶς τρώγει τὴν Τουρκία,
τὸ Γένος γιὰ νὰ σώσουν,
μὲ χαρά, μπρὲ παιδιά!

Ὁ Χρυσαντάκης κι ὁ Γιαννής,
Τζοβάρας καὶ ὁ Τζιαμπαλής·
Διὲς τὸν Κολοκοτρώνη
πόσους ἐχθροὺς σκοτώνει·
καὶ τρέχουν σὰ θηρία
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Κι ἄλλοι ἀμέτρητοι πολλοί,
καπιταναῖοι τρομεροί,
ποὺ τρέχουν σὰ θηρία,
ξεσχίζουν Τυραννία
καὶ θέλουν Λευθερία.
Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Αὐτοὶ Τυράννους δὲν ψηφοῦν
κι ἐλεύθεροι στὸν κόσμον ζοῦν·
πλοῦτος, ζωὴ, τιμὴ τους,
εἶν' μόνον τὸ σπαθί τους!
Καὶ τρέχουν γιὰ τὴν δόξαν
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Ἀλέξανδρε, τώρα νὰ βγῇς
ἀπὸ τὸν τάφον, καὶ νὰ ἰδῇς
τῶν Μακεδόνων πάλιν
ἀνδρείαν τὴν μεγάλην,
πῶς τοὺς ἐχθροὺς νικοῦνε,
μὲ χαρὰ στὴ φωτιά!

Ὁ Λεωνίδας ποῦ νὰ ζῇ
μὲ τοὺς τρακόσιους του μαζί,
νὰ ἰδῇ τὸν Σπαρτιάτη
πῶς ρίχνεται σὰν ἄτι·
τρώει, πατεῖ, ξεσχίζει
τὴν Τουρκιά, μπρὲ παιδιά!

Αὐτοὺς κι ἐμεῖς τοὺς θαυμαστοὺς,
ἥρωας κι ἄλλους ἐκλεκτοὺς,
ὡς μιμηθῶμεν τώρα,
μὴ χάνωμεν τὴν ὥρα,
ὅτ' εἶναι πρόγονοί μας.
Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Αὐτοὶ ἐζοῦσαν στὸ δουνιά,
μισοῦντες τὴν κακὴ σκλαβιά·
γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν
πηδοῦσαν στὴν φωτίαν.
Λοιπόν, τί καρτεροῦμεν;
Στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Ἀπόφασις καὶ ἡ ὁρμή,
ἀνδρεία καὶ ἡ συμβουλή,
Τυράννους δίδουν δρόμον,
μαζί καὶ μέγαν τρόμον.
Λοιπόν, ἀγριωθῆτε,
μὲ χαρὰ στὴν Τουρκιά!

Ἀρπάξατε τώρα σπαθιά
καὶ τρέξατε σὰν τὰ θεριά.
Χυθῆτε στὴν Γραικίαν,
βγάλτε τὴν Τυραννίαν
καὶ δότε Λευθερίαν,
μὲ χαρὰ, μπρὲ παιδιά!

Λόγγοι, βουνά καὶ λαγκαδιές,
 ἄς στράψουνε ἀπὸ φωτιές·
 φωνές, φόβους καὶ τρόμους
 γεμίσατε τοὺς δρόμους·
 καὶ διώξτε τοὺς Τυράννους
 μὲ χαρά, μπρὲ παιδιά!

Νὰ λάμψη πάλιν ὁ Σταυρός,
 ἄς ἔρχεται τώρα ὀμπρός,
 νὰ ἴδωσι τὰ ἄστρα
 τοὺς πύργους καὶ τὰ κάστρα
 νὰ πέφτουν τῶν Τυράννων
 στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Τὰ ἔθνη ποὺ δὲν μᾶς ψηφοῦν,
 Πατρίδα, Γένος ὀνειδοῦν,
 ἄς ἴδωσιν ἀνδρείαν
 κι ἄς λάβωσι δειλίαν,
 νὰ πέσουν, νὰ σπαράξουν,
 στὴ φωτιά, μπρὲ παιδιά!

Ν' ἀρχίσουν τώρα νὰ λαλοῦν,
 μὲ ὄργανα νὰ κελαδοῦν
 οἱ Μοῦσες τὴν ἀνδρείαν μας,
 τώρα στὴν Λευθεριά μας·
 πῶς τρέχομεν μὲ πόθον
 καὶ χαρὰ στὴ φωτιά!